

# РЕШЕНИЕ

№ 22855

гр. София, 08.11.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43  
състав**, в публично заседание на 16.10.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Весела Цанкова**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7572** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба на Д. Х. Д., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.5, офис 5, срещу Решение №ПИ-210/10.07.2024г., издадено от директора на ТД на НАП – [населено място], с което е потвърдено Разпореждане за присъединяване изх. № С240022-105-0267490 от 20.06.2024г. по изп. дело №[ЕИК]/2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], с което са присъединени на основание декларация обр. б за периода от 01. 05. 2014 г. до 23.11.2018 г. лихви върху задължения за ДОО в размер на 417.92 лева и за периода от 01. 05. 2014г. до 25. 06. 2019 г. лихви върху задължения за ЗО в размер на 42.32 лева, общо 460.15 лева.

В жалбата е посочено, че лихвите, поради естеството си не могат да бъдат установени с декларация. Декларация образец б не може да бъде приета за изпълнително основание по смисъла на чл. 209 от ДОПК във вр. с чл. 165 от ДОПК, тъй като в декларацията липсва основание и размер на конкретните вземания за лихви. В оспореното Разпореждане за присъединяване изх.№С240022-105-0267490 от 20.06.2024г. по изп. дело №[ЕИК]/2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място] по никакъв начин не става ясно върху каква главница са начислени лихвите. Вземанията са погасени по давност, тъй като наложените обезпечителни мерки по изпълнителното дело, последните от 04. 03. 2022 г. не касаят присъединените вземания на 20. 06.2024 г. Наложените по-рано обезпечителни мерки по изпълнителното дело не следва да се отнасят за вземанията, които са присъединени

впоследствие. Тези вземания за лихви са за главни задължения за ДОО и ЗО за периода 01. 01. 2013 г. – 31. 12. 2013 г., които са погасени по давност, следователно са погасени по давност и акцесорните задължения за лихви. Моли се решението и потвърденото с него разпореждане да бъдат отменени. Претендират се разноси по списък по чл. 80 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - Директорът на ТД на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт Б. прави искане подадената жалба да бъде оставена без уважение, а решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно по мотиви, изложени в него. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след съвкупна преценка на доказателствата по делото, прие за установено следното от фактическа страна:

В ТД на НАП - С. е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2019 г. срещу Д. Х. Д. за събиране на установени и изискуеми публични вземания за задължителни осигурителни вноски по подадени от лицето декларации, както и лихвите към тях. На основание чл. 221 от ДОПК е издадено Съобщение за доброволно изпълнение с изх. № С190022-048-0150064/21.10.2019г., връчено на лицето на 07.11.2019 г., с разписка № С190022-РЗЛ-0014643/07.11.2019г.

На 24.02.2022 г. от публичен изпълнител при ТД на НАП С. е издадено Разпореждане за присъединяване с изх. №С220022-105-0063188/24.02.2022 г., с което по изпълнителното дело са присъединени публични вземания в размер на 1964,08 лв. С Разпореждане за присъединяване с изх. №С220022-105-0063188/24.02.2022 г., по изпълнителното дело са присъединени публични вземания, формирани от подадена данъчна декларация по ЗДДФЛ за период 01.01.2020г. - 31.12.2020 г. с вх. №2200И0136253/28.04.2021 г. и декларация образец 6 за период 01.01.2019 г. - 31.12.2019 г. с вх. №220022004180651 приета с протокол №22000203786318/30.04.2020 г., главница и лихви. Със съдебно решение № 5389/14. 08. 2023 г. по адм. дело № 9486/2022 г. на АССГ разпореждането е отменено в частта на задълженията за ДОО, ЗО и УПФ по декларация обр. 6, главница и лихви. В хода на съдебното производство е установено, че всички задължения за ДОО, ЗО и УПФ по декларация обр. 6 са платени в срок и не са дължими.

С ПНОМ изх. № С190022 – 022 – 0101761/06. 11. 2019 г. по изп. дело №190773615/2019 г. е наложен запор върху суми в „Райфайзенбанк“ АД и „Уникредит Булбанк“ АД в размер на 7130.96 лева.

С ПНОМ с изх. № С220022 – 022 – 0011525/24. 02. 2022 г. по изп. дело №190773615/2019 г. е наложен запор върху МПС – лек автомобил Нисан, рег. [рег.номер на МПС] .

С Разпореждане за присъединяване изх. №С240022-105-0267490 от 20.06.2024г. по изп. дело №[ЕИК]/2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], са присъединени на основание декларация обр. 6 за периода от 01. 05. 2014 г. до 23.11.2018 г. лихви върху задължения за ДОО в размер на 417.92 лева и за периода от 01. 05. 2014г. до 25. 06. 2019 г. лихви върху задължения за ЗО в размер на 42.32 лева, общо 460.15 лева.

Разпореждането е оспорено пред директора на ТД на НАП – [населено място], който с Решение № ПИ-210/10.07.2024г. е оставил жалбата без уважение.

В съдебното производство е представено Решение № 16058/03. 09.2024 г. по адм.дело

№ 20227010710220/2022 г. на АССГ, с което е отменено Решение № ПИ – 359/03. 10. 2022 г. на директора на ТД на НАП – С. и частично Разпореждане за разпределение изх. № С220022 – 125 – 0063567/02. 03. 2022 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С. по изп. дело №[ЕИК]/2019 г.

В хода на съдебното производство е установено, че Д. Х. Д. е внесла изцяло дължимите за 2019г., 2018 г., 2017 г., 2016 г., 2015 г., 2014 г., 2013г., 2012г. и 2011 г. задължения по декларация обр. 6, главница, които декларирани суми са постъпвали и са отразени в нейната данъчно – осигурителна сметка.

Принудително събраните вземания, разпределени от публичния изпълнител, включително за периода 01.01. 2013 г. – 31. 12. 2013 г. за ДОО и ЗО, главница и лихви, са приети за недължимо събрани, защото главниците са платени от Д. Х. Д. в срок, вземанията са погасени и не подлежат на принудително изпълнение.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Решение № ПИ- 210/10.07.2024г. на директора на ТД на НАП – [населено място] е връчено по електронен път на жалбоподателя на 17.07.2024 г. видно от приложеното удостоверение за извършено връчване. С оглед на горното, жалбата е подадена в предвидения в чл. 268, ал. 1 от ДОПК 7 – дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, при наличието на правен интерес и се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

При извършване на служебна проверка на акта съдът констатира, че същият е издаден от компетентен орган в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правни основания за издаването му, поради което обжалваното решение не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Решението е издадено в нарушение на процесуалните правила и на материалния закон.

В разпоредбата на чл.217, ал.1 от ДОПК законодателят посочва, че в производството по събиране на публични вземания могат да се присъединяват публични вискатели, както и кредитори, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог или особен залог, както и тези, които са упражнили право на задържане. Присъединяването се допуска с разпореждането на публичния изпълнител до изготвяне на разпределението на събраните суми. Съобразно горното, при събирането на публични вземания, публичния изпълнител може да присъедини нов вискател в образувано вече изпълнително производство, ако са налице нормативните изисквания за това. На първо място, необходимо е новият вискател да е публичен, т.е. да се касае за публично вземане или да е кредитор, чието вземане е обезпечено с ипотека, залог, особен залог или кредитор упражнил право на задържане като заедно с това да е спазено и условието да не е изготвено разпределение на събраните суми. При наличие на тези предпоставки преценката дали да се присъедини нов вискател към вече образувано изпълнително дело, законът е предоставил на публичния изпълнител, като последният следва да установи дали е налице годин титул за изпълнение.

Съгласно чл. 209, ал. 2 от ДОПК принудително изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, декларация, подадена от задължено лице с изчислени от него задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, актове по чл. 106 и чл. 107 от ДОПК, влязло в сила НП, влезли в сила решения, присъди и определения на съдилищата, както и решения на Европейската комисия, на Съвета на Европейския съюз, на Съда на Европейските общности и на Европейската централна банка,

разпореждане за събиране на суми, издадено от органите на Националния осигурителен институт, независимо дали е обжалвано, и разпореждане по чл. 211, ал. 3 от ДОПК. За да се упражни и за да бъде законосъобразно присъединяването, преценката на съда се свежда до установяване наличие на условията визирани в чл.217 от ДОПК.

С Разпореждане за присъединяване изх. №С240022-105-0267490 от 20.06.2024г. по изп. дело №[ЕИК]/2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], са присъединени на основание декларация обр. 6 за периода от 01. 05. 2014 г. до 23.11.2018 г. лихви върху задължения за ДОО в размер на 417.92 лева и за периода от 01. 05. 2014г. до 25. 06. 2019 г. лихви върху задължения за ЗО в размер на 42.32 лева, общо 460.15 лева.

Неправилна е преценката на публичния изпълнител, че са налице предпоставките за присъединяване на вземанията към образуваното изпълнително производство, тъй като се касае за публични вземания, които са погасени в законоустановения срок.

В самото разпореждане не е посочено присъединените вземания за лихви върху декларираните задължения за ДОО и ЗО за какъв период се отнасят. В Решение № ПИ-210/10.07.2024г. директорът на ТД на НАП – С. е направил уточнение, че тези задължения за лихви са формирани от подадена данъчна декларация „образец 6“ за периода от 01. 01. 2013 г. – 31. 12. 2013 г.

Установените задължения с декларация обр. 6 за период 01.01.2013 г. - 31.12.2013 г. са за осигурителни вноски, дължими по КСО, както и по ЗЗО. Ответникът не е изпълнил процесуалните си задължения да установи дали тези вноски са дължими и дали не са били платени в срок, което е довело до нарушение на материалния закон. В няколко съдебни решения на АССГ със същите страни е установено, че Д. Х. Д. е внесла изцяло дължимите за 2019г., 2018 г., 2017 г.,2016 г., 2015 г., 2014 г., 2013г., 2012г. и 2011 г. задължения по декларация обр. 6, главница, които декларираните суми са постъпвали и са отразени в нейната данъчно – осигурителна сметка. Тоест налице са доказателства, че за периодите от 01. 01. 2013 г. до 31. 12. 2013 г. задълженията за ДОО и ЗО по декларация обр. 6 са платени в срок от задълженото лице. След като са платени в срок, върху главницата не следва се начисляват лихви. Следвало е ответникът да извърши проверка дали главниците по задълженията са платени в срок, дали са постъпвали и дали са отразени в данъчно – осигурителната сметка на Д. Х. Д. и в случай, че установи тези обстоятелства /доказани с експертизи в съдебните производства със същите страни/ да не допуска присъединяване за принудително събиране на вземания за лихви, каквито не са дължими. Административният орган е подхождал формално, като не е установил, анализирал и обсъдил какви публични вземания са погасени с плащанията на дължими осигурителни вноски и за кой конкретен период са платени същите. При преценката за дължимост на главниците, съответно на акцесорните задължения за лихви, следва да се има предвид и направеното от жалбоподателката възражение за изтекла погасителна давност, по което е издадено отделно разпореждане, съответно следва да се вземе предвид крайният административен или съдебен акт относно давността.

С оглед изложеното, оспореното решение, както и разпореждането в частта на присъединените задължение за периода от 01.05.2014г. до 23.11.2018 г. за лихви върху задължения за ДОО в размер на 417.92 лева и за периода от 01. 05. 2014г. до 25. 06. 2019 г. за лихви върху задължения за ЗО в размер на 42.32 лева, общо 460.15 лева, формирани върху главница за ДОО и ЗО, декларирана за периода от 01. 01. 2013 г. до

31. 12. 2013 г. следва да бъдат отменени, като преписката бъде изпратена на публичен изпълнител при ТД на НАП за съобразяване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя се дължат разноски, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане в общ размер на 410 лв., от които 10 лв. платена държавна такса, 400 лв. платено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 268, ал.2 от ДОПК, Административен съд– София -град, Първо отделение, 43 състав

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Х. Д., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет.5, офис 5 Решение № ПИ-210/10.07.2024г., издадено от директора на ТД на НАП – [населено място].

ОТМЕНЯ Разпореждане за присъединяване изх. № С240022-105-0267490 от 20.06.2024г. по изп. дело №[ЕИК]/2019 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – [населено място], с което са присъединени на основание декларация обр. 6 лихви върху задължения за ДОО в размер на 417.92 лева за периода от 01. 05. 2014 г. до 23.11.2018 г. и лихви върху задължения за ЗО в размер на 42.32 лева за периода от 01. 05. 2014г. до 25. 06. 2019 г., общо 460.15 лева.

ИЗПРАЩА преписката на публичен изпълнител при ТД на НАП – С. за съобразяване на указанията, дадени по тълкуване и прилагане на закона в мотивната част на настоящето решение.

ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да заплати на Д. Х. Д. с ЕГН [ЕГН], сумата от 410 лв., представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 268, ал.2 от ДОПК.

СЪДИЯ: